

[Dahlggaard.]

ket for det ærede Medlem, at Ministeriet Madsen-Mygdals Skib endnu ikke er strandet.

Men selv om man saaledes ikke kan vente, at denne Regering skal bidrage til et Arbejde af den Art, som det ærede Medlem, Hr. Stauning og jeg er enige om skal tages op, vil jeg dog ikke benægte Muligheden af, at Rigsdagen selv i nogen Grad vil kunne opnaa Resultater, og i saa Henseende vil jeg ogsaa mene, at netop et af Rigsdagen nedsat Erhvervsudvalg vil kunne være Midlet dertil. Men som det allerede i Dag er fremhævet af tidligere Talere, har Folketinget netop i Dag vedtaget et Forslag om Nedsættelse af et saadant Udvalg, et Udvalg med et Mandat, indenfor hvilket det ligger at behandle alle de Spørgsmaal, som det ærede Medlem, Hr. Stauning her har stillet op. Derfor kan det ikke nægtes, at det ærede Medlem, Hr. Staunings Forslag i denne Forbindelse maa betegnes som overflødig. For det vilde dog være ejendommeligt, om Folketinget samme Dag vedtog at nedsætte to Udvalg, nøjagtigt ens sammensat og med nøjagtigt samme Opgaver.

Spørgsmaalet, hvorvidt et saadant Udvalg overhovedet kan gøre en Indsats, er alene afhængigt af den Villie, der findes dertil indenfor Rigsdagens Partier, og om Villien dertil er til Stede, kan meget let undersøges i det Udvalg, som Folketinget i Dag ved anden Behandling har vedtaget at nedsætte. Som der allerede er gjort opmærksom paa, indeholder det paagældende Lovforslag en Bemærkning om, at Rigsdagens erhvervspolitiske Nævn kan sammenkaldes, naar fem Medlemmer ønsker det. Det vil altsaa sige, at naar Rigsdagen i Overmorgen er sendt hjem, vil det ærede Medlem, Hr. Staunings Parti kunne forlange, at dette erhvervspolitiske Nævn skal træde sammen til Forhandling om de Spørgsmaal, det ærede Medlem her har rejst. Og jeg er bemyndiget til paa mit Partis Vegne at tilsige Socialdemokratiet, at vi, hvis Partiet gør dette, vil støtte de Bestræbelser, som det ærede Medlems Parti gør i Retning af at faa disse Spørgsmaal taget op til den samlede Overvejelse, som det ærede Medlem har talt om. Det ærede Medlem benyttede det Udtryk, at det erhvervspolitiske Nævn, som i Dag er vedtaget her i Tinget, kunde betegnes som en Diskussionsklub. Hertil er at sige, at hvis det bliver en Diskussionsklub, saa vil selvfølgelig ogsaa det ærede Medlem, Hr. Staunings Nævn blive en Diskussionsklub. Og omvendt, er der Mulighed for at opnaa et

Resultat gennem et Udvalg som det, det ærede Medlem stiller Forslag om, vil der være nøjagtigt samme Mulighed for at opnaa et Resultat i det erhvervspolitiske Nævn, som Folketinget i Dag har besluttet at nedsætte. Derfor tror jeg ikke, man kan andet end sige om det Forslag, der her foreligger, at Socialdemokratiet her er kommet bagefter. Et Udvalg af denne Art er sikret, og det siger da sig selv, at det ærede Medlems Parti ikke kan forlange, at andre Partier, der har stemt for et saadant Udvalg, nogle faa Timer efter skal stemme for et nyt Udvalg, sammensat nøjagtigt paa samme Maade. Imidlertid har dette Forslag jo tjent som Anledning for det ærede Medlem til at holde en stor Tale her i Eftermiddags, en Tale, som han kunde have holdt ved Tillægsbevillingslovsforslagets tredje Behandling. Jeg har der udtalt min Opfattelse af den politiske og økonomiske Situation her i Landet i Øjeblikket, og der er derfor for mig ingen Anledning til at gaa ind paa Enkeltheder vedrørende den Sag, som det ærede Medlem, Hr. Stauning i Dag søgte at belyse.

Jeg skal derfor indskrænke mig til endnu at føje nogle Bemærkninger til den Tale, som den højtærede Statsminister holdt her i Eftermiddags. Jeg tror, at alle er klar over, at denne Tale er Statsministerens eneste Tale. Men jeg ved ikke, om den højtærede Statsminister lagde Mærke til, at trods den store Kraftanspændelse fra hans Side trættede denne Tale i høj Grad Tingets Medlemmer. I Stedet for, at den højtærede Statsminister beruser sig stadig i denne eneste Tale, skulde han et Øjeblik standse og se paa Kendsgerningerne, som de i Øjeblikket er til Stede her i Landet i Forhold til hans Politik. Saa vilde han finde Forklaringen paa, at alle Partiers Medlemmer følte sig trættede af denne Tale. Den højtærede Statsminister udtrykte i denne Tale, at der var een Aarsag til Erhvervs krisen i Øjeblikket; og denne ene Aarsag var det for høje Løn- og Prisniveau. Hvis den højtærede Minister nu saa paa Kendsgerningerne, vilde han straks erindre, at den Tilstand, han her oprullede for os, var den Tilstand, der er til Stede, efter at han i 1½ Aar har siddet i Spidsen for Landets Regering, og efter at der er gaaet saa lang Tid, at den Medicin, som han har ønsket at skænke for Erhvervs livet, skulde have begyndt at virke. Og endelig staar den højtærede Statsminister her i Dag og maa erkende, at Krisen er der stadig, den er ikke formildet, tværtimod kan man vel sige, at for Landbruget er den for Øje-